

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ten den og den dag, at det gik galt, og dér kan I bare se! Ja, den er gratis, og jeg er heller ikke imponeret af hr. Glistrups argumentation for det. Jeg har også læst de 6 punkter i bemærkningerne. Jeg synes ikke, det er rimeligt. Lad os se, hvordan licitationsresultaterne kommer til at se ud. Jeg håber sandelig også, at det hele holder, og jeg har ingen grund til at tro, det ikke skulle gøre det. Det vil jeg gerne sige til beroligelse for de ordførere, der har bedt om en beroligelse.

Det andet, jeg gerne ville sige, drejer sig om besparelser. Man redder altså ikke besparelser af en stor størrelsesorden igennem i dette samfund ved bare at stoppe nogle anlægsopgaver. Det har kommunerne gjort i de seneste par år, og hvad har det betydet? Det har bare betydet en større arbejdsløshed blandt bygningshåndværkere. Det er ikke den måde, man kan gøre det på. Hvis man overhovedet vil igennem med nogle kraftige besparelser – og regeringen ligger jo noget i underkanten af, hvad hr. Glistrup gerne ville igennem med – må man ændre nogle systemer, og så man f.eks. på et tidspunkt drøfte, om vi skal blive ved med at give store tilskud til folk med meget høje indkomster, så de kan komme meget billigt i teatret, eller vi skal bryde vores systemer op og lave nogle andre. Se, det er noget, der kan give nogle gennemgribende ændringer, hvorved tingene ikke nødvendigvis behøver at blive dårligere, men bare kan gøres på en anden måde. Det er ikke ved at stoppe nogle snoldede anlægsopgaver – og i statens sammenhæng er dette en snoldet anlægsopgave, selv om det selvfølgelig er mange penge til Det kgl. Teater – man redder økonomien. Det er en engangsudgift, som man finansielt i fremtiden ingen glæde har af at stoppe. Det har man derimod af at gå ud og nyvurdere nogle af vore store, fine, flotte systemer, og det kunne godt være, man skulle pille noget ved dem, for dér har man nogle varige virkninger, plus at man, som flere ordførere var inde på, har mulighed for nogen nytænkning, for at spekulere over, hvad det er for et teaterliv, vi skal have. Hvem skal støtte hvad? Skal det være staten, der støtter det hele? Skal staten have nogle opgaver, amterne nogle og kommunerne nogle? Og hvor varieret et teaterudbud skal vi have? Hvor mange teatre osv.? Se, det er der perspektiv i, men det nemmeste er selvfølgelig bare at sige: punktum, vi stopper

den anlægsudgift. Det har man gjort rundt omkring mange steder, men det har ikke hjulpet noget særligt hverken på kommunernes budgetter eller på den økonomiske situation. Det har bare nogle meget store bivirkninger.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg var så pæn, sidst jeg var heroppe, mod hr. Bernhard Baunsgaard, og så ville jeg egentlig godt, om han ville blive i den samme tone og ikke tillægge mig ord, som jeg aldrig nogen sinde har sagt. Hvornår har fremskridtspartiet villet have censur på kunstens område andet end den, der er folkets sunde fornuft? Den censur, vi ønsker i biblioteksvæsenet, er simpelt hen, at disse lektører skal have pligt til at sende en skrivelse ud til kommunerne om, at den bog er af den og den karat. Nu er der jo en masse bøger, der overhovedet ikke bliver indkøbt i dette land. Der blev øvet censur, allerede da de ikke blev indkøbt. Vi har aldrig nogen sinde forbudt Kristen Bjørnkjær at skrive eller Borgen at udgive det svineri, hvis de ønsker det, og så kan hr. Bernhard Baunsgaard gå ned i en boghandel og købe de bøger dér. Det har vi aldrig nogen sinde udtalt os om. Men hvis vi via skattepengene skal betale bibliotekerne, så må de folkevalgte også have en lille smule indsigt i, hvad der skal stå på bibliotekerne. Det er dér, vi er uenige, men det har ingenting med censur at gøre. Hvis man har censur, er det forbudt, og jeg har aldrig nogen sinde gjort mig til talsmand for, at det skulle forbydes.

Så vil jeg gerne sige, at det er tilgiveligt at gøre en dumhed, men det er utilgiveligt at fremture i dumhed. Vi har så mange eksempler på byggeskandaler i den offentlige sektor, og så tror man virkelig, at man her har fundet det rigtige tal. Det klapper lige præcis på 175 mill. kr. Det har vi ikke, minister. Det er der vist ingen der tror på. Ikke engang ministerens egne partifæller troede på det, dengang vi diskuterede det første gang. Hvorfor ikke? Det var en klar forudsætning, dengang vi vedtog loven, at det skulle holdes inden for den nævnte ramme; det var det, det store, brede flertal tilsluttede sig. Hvis man har forsøgt at bygge om på gamle huse, ved man også, hvilke overraskelser man